

Geen andere naam…

Het fundament van het christelijk geloof (4)

De bevestiging van het zeer belangrijke feit dat Jezus het enige fundament is waarop ons leven is gebouwd – Hij is de fundering van al het waarachtige, Bijbelse geloof - vinden we ook in het Oude Testament.

In Psalm 18:3 zegt de psalmist David, profetisch geïnspireerd door de Heilige Geest:

> mijn God, mijn rots, tot Wie ik de toevlucht neem, mijn schild en de hoorn van mijn heil, mijn veilige vesting.

In Psalm 62:2 en 3 legt David een soortgelijke geloofsbelijdenis af en zegt hij:

> Zeker, mijn ziel is stil voor God; van Hem is mijn heil. Zeker, Hij is mijn rots en mijn heil, mijn veilige vesting; ik zal niet al te zeer wankelen.

In de verzen 6, 7 en 8 van dezelfde psalm zegt David opnieuw:

> Zeker, mijn ziel, zwijg voor God, want van Hem is mijn verwachting. Zeker, Hij is mijn rots en mijn heil, mijn veilige vesting; ik zal niet wankelen. In God is mijn heil en mijn eer; mijn sterke rots, mijn toevlucht is in God.

Duidelijker kan het eigenlijk niet. Het woord ‘rots’ en het woord ‘heil’ (of ‘redding’) zijn in de Bijbel heel nauw en onafscheidelijk met elkaar verbonden. Beide eigenschappen worden slechts in één persoon gevonden. Die persoon is de Heer Jezus zelf.

Mocht iemand daarvan toch nog verder overtuigd willen worden, dan kunnen we de woorden van Petrus zelf opslaan. In Handelingen 4:12 zegt Petrus, als hij spreekt tot het volk Israël over Jezus Christus van Nazareth:

> En de behoudenis (het heil) is in niemand anders, want er is ook onder de hemel geen andere naam aan de mensen gegeven, waardoor wij moeten behouden worden.

De Heer Jezus Christus, Hij alleen, is daarom de ware rots, de rots der eeuwen in wie redding (heil) is. De mens die op dit fundament bouwt, kan samen met David zeggen:

> Zeker, Hij is mijn rots en mijn heil, mijn veilige vesting; ik zal niet wankelen.

: WD-B052-004-NLD
: 14 Feb 2026
: derekprince.com/nl/resources